

[Jensen (Lillering).]

det Svar, som Arbejdsbureauet har givet, vil der slet ikke blive Tale herom, saa vil vi fortsat kunne have denne Særordning, hvis vi blot gør opmærksom derpaa i de aarlige Indberetninger.

Under Hensyn hertil skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at vi endnu en Gang vedtager det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning.

Vanggaard: Det, der særlig er af Interesse herhjemme i Forbindelse med det foreliggende Forslag til Rigsdagsbeslutning, er jo den vestjydske Skoleordning, hvad det ærede Medlem Hr. Jensen (Lillering) meget rigtigt bemærkede. Han mente ikke, den vilde medføre nogen Vanskelighed, og at det i alt Fald ikke kunde gaa værre end, at vi maatte frafalde denne Ordning, og heri kunde han ikke se nogen national Ulykke. Det vil jeg heller ikke — i saa højt et Plan behøver vi ikke at sætte det op, at det skulde være en national Ulykke, om den jyske Skoleordning bortfaldt. Men den har dog virket til Tilfredshed, baade hvad angaar Børnenes Undervisning og den Økonomi, man nu en Gang mener det nødvendigt at praktisere de paagældende Steder. Der er ikke Tvivl om, at Skolernes Resultater derovre staaar paa Højde med Skolernes andre Steder i Landet. De vestjydske Børn er ikke blot lige saa kloge — det kan for øvrigt være medfødt —, men de staaar med den Undervisning, de har faaet, lige saa vel udrustede til at tage Del i Kampen for Tilværelsen som Børn andre Steder fra, og de psykotekniske Prøver viser tilmed, at Børn fra den vestjydske Skole endog er særlig fremragende. Der er altsaa ikke nogen særlig Grund til, at vi skulde undlive denne Skoleordning ved at gaa med til at ratificere en Konvention som den her foreliggende, og at det vilde blive Konsekvensen, kan jo ikke bestrides. Vi har ganske vist spurgt det internationale Arbejdsbureau og faaet et nogenlunde beroligende Svar fra Albert Thomas, men det er jo siges dog, at man maa mene, at Ordningen er i Strid med Konventionen. Ganske vist udtales der den Forhaabning, at der, hvis vi aarlig indberetter om denne Ordning, ikke vil ske os noget ondt, da den jo ikke er af særlig stort Omfang. Men det er jo kun en *Forhaabning*, der er ikke Tale om nogen *Sikkerhed*, og i bedste Fald er vi altsaa henviste til hvert Aar at optræde som Supplikanter overfor det internationale Arbejdsbureau paa Grund af denne Ordning. Mit Parti har tidligere udtalt Betæneligheder ved at gaa med

til at ratificere denne Konvention, og jeg vil paa ny udtale Betænelighed derved, der er jo oven i Købet kun et mindre Antal Stater, der har ratificeret, jeg tror, det kun er 13 af de mange Stater, der er med i Arbejdet i Folkenes Forbund. Sverige har ganske vist ratificeret, men hverken England, Tyskland eller Norge har gjort det. Sverige har formodentlig en Skoleordning, som ikke paa noget Punkt kommer i Kollision med det, der her foreslaas.

Jeg skal altsaa paa mit Partis Vegne udtale vor Betænelighed ved at gaa med til en Ratifikation af den foreliggende Konvention.

Ole Bjørn Kraft: De Udtalelser, som den ærede socialdemokratiske Ordfører (Jensen [Lillering]) fremsatte, viser jo, at den vestjydske Skoleordning kan bringe os i et vist Modsætningsforhold til den foreliggende Konvention, hvilket maa medføre, at der foretages en Ændring i denne Skoleordning. Vi har hele Tiden under denne Sags Behandling, ogsaa sidste Gang, den blev behandlet i Landstinget, været betænelige herved, men har erklæret os villige til i et Udvalg at undersøge, om der skulde være nogen Mulighed for, at vore Betæneligheder kunde blive fjernet, og det er vi ogsaa villige til i Aar. Jeg har konstateret, at Sverige har ratificeret denne Konvention. Medens den anden Konvention drejede sig om almene Forhold, gælder der jo med Hensyn til denne Konvention ganske særlige Forhold for os, som ikke gør sig gældende i Sverige. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet mente, at det ikke vilde være nogen national Ulykke, hvis vi ændrede den vestjydske Skoleordning. Jeg kan forsikre det ærede Medlem, at det heller ikke vil være nogen national Ulykke, hvis vi ikke ratificerer denne Konvention.

Jesper Simonsen: Forholdet er i dette Tilfælde for saa vidt det samme som i den foregående Sag, som Konventionen kan ratificeres, uden at man behøver at vedtage nogen Ændring i den danske Skolelovgivning, og saa skulde man vel have Lov til at antage, at der ogsaa i den danske Rigsdag vilde kunne samles et Flertal for Ratifikationen. Men man ønsker jo saa vidt muligt ikke at være med i det internationale Samarbejde, og saa søger man Undskyldning for denne Uvillie. Undskyldningen er her den vestjydske Skoleordning, som ikke skulde kunne blive bestaaende, eller som skulde faa Vanskeligheder, hvis vi vedtog denne Konvention. Det ærede Medlem Hr. Vang-